

BROESSA, DE OUDE SULTANSSTAD

die tot 1922 duurde, deden deze gebouwen vaak dienst als soldaten-kwartier, soms ook wel als gevangenis; of, na de uitwisseling — volgens het vredesverdrag — van de Turken in Griekenland tegen de Grieken in Klein-Azië, werden zij wel gebruikt om uit Griekenland gekomen „réfugiés” tijdelijk onderdak te verleen. Dit alles kon natuurlijk slechts

leiden tot hun verval. De laatste jaren echter hebben een paar medrese's een eervolle bestemming gekregen, doordat zij als stadsmuseum in gebruik zijn genomen. Ik zag zoo het Museum in Afyon Karahisar in een fijne, oude medrese ondergebracht. En in Broessa is de medrese van de Groene Moskee nu stadsmuseum geworden.

Het Nieuwe Bad

Zulke een medrese

bestaat uit een rechthoekigen tuin in het midden, met aan één kant — recht tegenover den ingang — een gebedszaal, en aan weerskanten de cellen der studenten, achter arkaden; een soort gebouw, dat zonder eenig bezwaar direct als museum dienst kan doen.

Vergeleken met deze als musea voortlevende, treft dan het troosteloze verval van een verlaten medrese, zooals die bij de Moskee van Murad II in Broessa (blz. 204); en dit des te duidelijker, omdat hij ligt achter de van staatswege stipt onderhouden grafmonumenten — türbe's — en moskee. De looden platen, die het koepeldak bedekten, zijn bijna geheel verdwenen; een deur met rijk houtsnijwerk, verveloos en door de hitte vervormd;